

ERA Česká republika
Informační občasník

Milí čtenáři,

Opět jsme se posunuli o kus dál v čase a před vámi je další vydání ERA info. Prožili jsme spoustu krásných okamžiků, o které se s vámi chceme podělit. Čeká vás návrat do minulosti na ERA meeting ve slunném Španělku, formační víkend, sportovní akce a víc už vám nebudu prozrazovat. To už se dočtete na následujících stránkách. Toto vydání je kouzelné tím, že je vánoční, proto bych vás ráda na začátku pozvala na krátké zamyšlení o adventu. Přeji krásné svátky, radost z narození Krista, klid, pohodu a lásku. Teď už zbývá jen popřát

příjemné čtení!

Radka Musilová

Zamyšlení o adventu

* ZAČÁTEK * KONEC * VĚČNOST *

Z mladších let si každý z nás pamatuje okřídlenou větu ze všech pohádek: „Zazvonil zvonec a pohádky je konec.“ Je konec pěkné nálady, je konec situace, která nás vtáhne do svého děje, která byla příjemná a zároveň také klidnou přípravou na noc.

Dnes také používáme zvon, dokonce i v kostele, ale ne na konci, ale na začátku. Zvon dává znamení, že „něco“ začíná. Je to zároveň výzva k větší soustředěnosti. Jinými slovy to lze chápat: Konec všemu, co nebylo správné, začínáme prožívat přítomnost Kristovu, která nás, pokud dovolíme, chce přetvořit a dodat odvahu do dalšího života. I samotný úkon kajícího nám to jasně ukazuje. Na nový začátek je potřeba se připravit a odstranit vše, co je staré a nedokonalé, co by bránilo a „zabíralo“ místo novému růstu a vůbec přijetí nových milostí. Znamená to tedy, že není, v jistém smyslu, konce v životě, v kterém žijeme a v kterém usilujeme o svatost, ale pouze nový začátek, naděje a šance.

V našem životě jsou věci, které končí, ale vždy něco nového vzniká, následuje. Často to bývá v určitém vztahu, který je navzájem podmíněný.

Končí – začínají:

- liturgický rok – advent
- advent – Vánoce
- rok – nový rok
- půst – Velikonoce
- škola – prázdniny
- noc – den
- život – smrt

A zde vidíme, z našeho pohledu, že něco není v pořádku. Smrt je pokračováním konce, ale není KONEC sám. Je zde „změna programu“, kterou sám Tvůrce z lásky nabízí člověku jako ten největší dar, v který může člověk věřit během celého svého pozemského života. Sám Bůh je bez konce a také chce, aby člověk bez konce přebýval v jeho blízkosti. A protože to není maličkost, žít v Boží blízkosti, dává nám čas zde na zemi, abychom se osvědčili v konání dobra a tak se učili žít s „Dobrem“.

Když se nám to již trošku daří, vidíme i první plody: na konci každého dne svěřuji svůj život Pánu s vděčností a vírou v Boží milosrdenství. Je to konec dne, ale uléhám s vírou, že to co jsem vykonal, prožil a započal, v tom mohu pokračovat další den, který z Boží lásky chci vděčně přijímat. Je to tedy stále upevňování víry v to, že „následuje pokračování.“ I v situaci, kdy se mi zdá, že ten problém je neřešitelný, vždy z Božího pohledu má pokračování, třeba i z té nejhlubší propasti, do které jsem vlastní vinou spadl. A to je i konkrétní příprava a důkaz víry ve věčný život. A ten je bez konce!

Velice výstižně to vyjadřuje kruh, který někdy vytváříme v kostele při pozdravení pokoje: vytváříme jednotu bez konce a v centru nás je sám Kristus. Na věčnosti též budeme / jak ve víře očekáváme / bez konce v Boží blízkosti.

Učit se konečnosti je někdy prospěchářské a projevem nezájmu, slabé víry.

Učit se „bezkončnosti“ = VĚČNOSTI je po celý život náročné, ale vyplatí se to, neboť: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“ (1. Kor 2, 9)

Doba, která nás očekává, je konkrétním pozváním nejen do Betléma, ale i do NEBE!

Hokejbal – 29.3.2008

Dostal jsem za úkol podat jakékoliv zprávy z jedné sportovní akce a to hokejbalu. Sháněl jsem nějaké objekty, které by byly ochotny podat referát z této akce, ale po několika neúspěších jsem byl donucen to spáchat sám. Není to zrovna nevhodnější, páč jsem se sice turnaje zúčastnil, ale tuto sportovní akci jsem i pořádal, ale co se dá dělat.

Tradiční ERA hokejbalový turnaj se konal hned týden po Velikonocích a to v sobotu 29.3.2008. Místo konání bylo opět v Ledči nad Sázavou, ale přesunuli jsme je do nové tělocvičny u internátu. Začátek byl v 8 hodin, ale týmu připravených ke hře v plné sestavě bylo jen poskromnu a některé nevěděly, zda zaniknou, nebo se spojí s potenciálním soupeřem...

Po půl hodině magerského jednání a telefonování se vytvořilo 6 týmu. Z tradičních týmů se dostavili pouze Dřeváci a Waffle, zato Pařani z Vysočiny se letos neúčastnili.

Klání začalo. Vítězství střídalo prohru a zklamání radost, ale to ke sportu patří. Po pár hodinách boje jsme znali vítěze. Stal se jím tým, který se dal

dohromady jako poslední. Nevím proč, ale možná se potvrzuje biblické: První budou poslední a poslední první...

A když jsme měli vítěze, tak jsme mohli s klidným svědomím skončit. A teď i já můžu s klidně skončit, páč víte vše podstatné... Jen bych chtěl poděkovat všem zúčastněným a panu správci, že nám vyšel vstříc a vám, že jste dočetli až sem ;-)

Dominik Převor

Formační víkend Křivsoudov

Ve dnech 4. – 6. 4.2008 se uskutečnil již několikátý formační víkend v Křivsoudově, který byl opět plný spousta nezapomenutelných zážitků. Tentokrát byly tématem archetypy (typy osobností). Naším hostem byl pan páter Mikeš, který vedl velmi pěknou a zajímavou přednášku o základních archetypech člověka. Tentokrát přijelo poměrně velké množství různých lidí z různých konců ČR (převážně tedy z Vysočiny).

Když jsem (jako vždy pozdě) dorazila do Křivsoudova, pan Mikeš právě moc krásně hovořil o jednom z archetypů – milovníkovi, prototypu člověka, který klade velký důraz na lásku a dokáže opravdově milovat, ovšem z té druhé strany se lehce stává závislým na objektu jím milovaném. Páter uváděl krásný

příklad milovníka, kdy chlapec měl dívku, kterou velmi miloval, tomuto mladíkovi se ale stala vážná dopravní nehoda a skončil nepohyblivý v nemocnici. Jeho dívka k němu každý den chodila a dlouhé hodiny u něho sedávala. Po nějaké době pro ní ale bylo neúnosné každý den trávit v nemocnici a tak se rozhodla vztah ukončit, chlapec dívku vydíral, že jestli se rozejdou, spáchá sebevraždu. Děvče nakonec vztah stejně ukončilo, mladík toto ovšem neunesl a druhý den ho lékaři našli mrtvého – spáchal sebevraždu. Tento příběh demonstroval tu špatnou stránku milovníka, který se stal závislým a sobecky lpěl na své lásce.

V této přednášce jsme se ještě zabývali několika archetypy, například bojovníkem či mudrcem. Diskutovali jsme o jejich kladech a záporech. Po přednášce nám otec Jaroslav připravil další zajímavý úkol. Dostali jsme papírky, na které jsme měli napsat všechno, čeho se v životě bojíme, z papírků

se složila lodička, kterou jsme pak všichni pouštěli do blízkého potůčku, rozloučili jsme se tak se vším, z čeho jsme měli strach.

Při večerní mši pro nás bylo vymyšleno opět něco „extra“. Přinesl se velký dřevěný kříž, kladivo, hřebíky a kus bílé látky (to zní strašidelně, co?!). Jaroslav nám otíral ruce, při tom jsme mysleli na své viny a hříchy, abychom se od nich oprostili. Potom nám ukázal ten bílý hadřík – byl pěkně umazaný a se slovy „tenkrát to bolelo“ ho přibil na kříž. Přiznám se, že to pro mě byl opravdu silný okamžik.

V neděli sloužil v Křivsoudově slavnostní mši pan kardinál Miloslav Vlk, to byla velká příležitost a někteří ji hbitě využili. Jiní „odpadlíci“ zůstali na faře, kde sloužil mši Jaroslav, také jsem k nim patřila a přiznám se, že toho do teď nelituji, protože to byla jedna z nejkrásnějších a nejhluběji prožitých mší v mém životě.

Myslím, že k otci Jaroslavovi není co dodávat, jen snad to, že si ho moc vážím, v ledasčems mě inspiroval a myslím, že mnoha lidem pomohl vyjasnit si a utvrdit se v některých věcech. Jo, a není to žádný suchar :-).

Myslím, že tento víkend se pro nás pro všechny stal skvělou příležitostí užít si spoustu legrace, poznat (po někoho) nové přátele, ale i načerpat novou „duchovní šťávu.“

Anita Brožková

Jarní jarmark – 26.4.2008

Letos, stejně jako minulý rok, se na ledečské farní zahradě konalo odpoledne pro děti – již známý „jarní jarmark“. Počasí nám přálo a dětí bylo jako smetí.

V dílničkách se vyráběly třeba přívěsky, korálky, obrázky, papíroví ptáčekové... Kdo nechtěl vyrábět (že jo kluci:) mohl si jít zahrát ping-pong, fotbal nebo zastřílet pistolí. Jako na správném jarmarku nechybělo něco na zub. V kuchyni se vařily čokoládové bonbóny a jiná cukrlátka a kdo odolal a nesnědl všechno ještě na faře, mohl vzít ochutnat domu ve vlastnoručně vyrobeném a

pomalovaném kornoutku něco bráchovi a sestřičce. Za každou vyrobenou věc nebo splněný úkol byly žetony, za které se na konci jarmarku daly koupit

všechny možné poklady. Velké díky za nápady a za pomoc všem! Na viděnou zase na jaře, protože přece „kdo si hraje, nezlobí“;)

Barča + Janča Javorská

Teen víkend – květen 2008

Dne 9. – 11.5. proběhl v Křivsoudově víkend na téma Harry Potter 3. V páteční večer byly děti rozřazeny do kolejí. Když se nám trošku připozdilo, začali jsme hrát noční hru. Děti musely chodit do sklepa, kde jim byly kladeny záludné otázky, na které musely odpovídat. Součástí hry byli samozřejmě mozkomorové, kterých se děti moc bály.

Sobotní dopoledne jsme strávili v lese, kde jsme hráli hru „totemy.“ Děti musely krást polínka jiným družstvům a braly je k sobě do domečku, mezi sebou útočily koulemi z papíru. Odpoledne se hrála známá hra „šipkovaná“ . Po cestě na ně bylo nastraženo množství úkolů , které všichni museli splnit. U ohně je večer pak předváděli. Třeba točit se kolem kůlu, hodit šípem do určitého místa nebo zvládnout člunkový běh – po pěti metrech byly rozmístěné klacky, u každého klacku se museli obléct do určitého oblečení a pak to ze sebe rychle stáhnout a pokračovat v běhu.

V neděli jsme zakončili mší svatou. Myslím, že se všem víkend moc líbil. Bylo to tak pestré, že jsme se ani nezastavili, jak děti, tak organizátoři. Už se moc těším na další!

Květa Květáková

Zvelebování centra

V sobotu dne 21.6.2008 jsme se snažili naplnit ono LABORA ze známého hesla Ora et labora, na akci zvané „Zvelebování centra Era.“

Sešli jsme se v brzkých ranních hodinách (9 – 10h) v celkem vysokém počtu (cca 10 lidí).

Letošní zvelebování se neslo především ve znamení úklidů. Nekonala se žádná velká akce jako v předchozích letech. Hlavní bylo uklidit!

Holky uklízeli uvnitř, muži venku. Uvnitř se uklízel nepořádek po předchozích akcích, venku (resp. ve stodole) se řezalo dříví na zimu, dělal drobný úklid a především se posekala celá zahrada.

Den jsme zakončili menší grilovačkou, při které jsme zhodnotili dosažené výsledky a plánované cíle. Bilance dopadla velmi dobře.

Chci poděkovat všem, kteří se akce zúčastnili a doufám, že se sejdeme v tak hojném počtu i na dalším „Zvelebování centra Era.“

František Zahálka

Letní tábor

Letní tábor proběhl ve dnech 19. – 26.7.2008 a sešlo se na něm nás dětí 22, Myślím si, že to bylo akorát. I když nám počasí moc nepřálo (ne každý den jsme měli teplé a slunečné počasí), vždy jsme se dokázali zahřát třeba i ranní rozcvičkou, kterou jsme asi nikdo v oblíbě neměl ;). Byli jsme rozděleni do tří skupin: modří, červení a žlutí. Během

tábora byli někteří z nás dokonce povýšeni nebo dostaly různé tituly (samozřejmě za zásluhy;). Každý den jsme dělali něco jiného: soutěžili proti jiným teamům, na olympiádě, hráli divadlo, cvičili, šli na výlet, učili se první pomoc a orientaci v terénu, jeli parní mašinkou, opustili na chvíli tábor nebo jsme si udělaly Vánoce;) Nakonec celkově vyhráli modří. Ale myślím, že nikdo ani z červených ani žlutých nebyl zklamán a každý jsme si našel to „své.“ A doufám, že se zase za rok všichni sejdeme na táboře a zažijeme nové zážitky, protože to bylo vážně moc super!

Barča Javorská

ERA Meeting Španělsko

Ahojte vši... ERAci, ERAčky i ERAčata...

Dostala jsem úkol a v bláhové naivitě na něj kývla. Příště si dám raději pozor! :-)

Nevím, zda bylo záměrem nechat napsat článek o „velkém meetingu“ nováčky. Avšak fakt, že obě dvě, které jsme tento úkol nafasovaly, jsme se do kontaktu s EROU dostaly při této akci opravdu prvně, ve mě budí podezření, že to je šéfredaktorčin úmysl. :-)

Tak a teď opravdu něco k jubilejnímu XX. ERA Meetingu 2008, jehož mottem bylo: „Via verita vita.“ Konal se na španělském mariánském poutním místě El Collell. (Bohužel nám nikdo neřekl k historii tohoto místa ani slovo, španělsky neumím, a tak jsem o tyto informace chudší. Našla jsem jen odkaz na španělské stránky, takže pro zájemce: <http://www.elcollell.com/>)

Nejbližší městečko, a tudíž i jakoukoliv civilizaci, jsme měli asi 30km vzdálené a k moři to bylo možná kolem 90 km. I přes počáteční rozpaky z této skutečnosti, jsem za to osobně ráda, protože si myslím, že to naši „českou bandu“ více stmelilo... :-)

Na cestu jsme se vydali v pátek 1.8.2008 večer. Aby nám dlouhá cesta na Pyrenejský poloostrov nepolámala veškeré kosti v našich mladých tělech a páni řidiči mohli provést odstavku našeho vozidla na povinných 9 hod. (černá skříňka si přeci vede nemilosrdné záznamy), strávili jsme tuto denní dobu prohlídkou historického centra Ženevy.

Kolem deváté večer jsme, asi s hodinovým zpožděním kvůli dopravní špičce, unavení, a plní dojmů usedli na svá místa v našem přibližovadle, skontrovali přítomnost svých sousedů (samozřejmě i přes uličku) a vyrazili na noční přejezd francouzských hranic k hradu Carcassonne. Na místo jsme dojeli v neděli ráno a až jsme se nabažili středověkého opevnění s vlastní katedrálou, spoustou krámků, restauráček a krásných zákoutí... nalodili jsme se opět k našim pánum řidičům a nechali se dovézt na El Collell.

V horkém letním odpoledni jsme dorazili do místa pobytu... V kopečcích se ukrýval komplex budov, snad kdysi kláštera (naštěstí od těch dob renovovaného) a kostel Santa Maria del Collell. Areál v současné době slouží pravděpodobně jako středisko pro sportovní soustředění (soudě podle několika basketbalových a jiných hřišť a velkokapacitní jídelny). Jen bazénů s vodou tu pro cca tři stovky lidí bylo málo, ale i tak jsme jich užívali, co to šlo.

Pobyt na vlastním Meetingu jsme v nedělní podvečer zahájili slavnostní mší svatou a poté první večerí. (Místní kombinace jídel byly pro nás středoevropany povětšinou překvapivé.) :-)

V pondělí po ranní mši sv. a snídani začínal duchovní program společnou mezinárodní modlitbou, následovanou národní katechezí P. Tomáše O. Praem., ztišením v desertu a „českými skupinkami.“ Myšlenkou celého dne byla slova:

„Já jsem...“ (Zj 1,8). Po obědě se naše česká tlupa téměř jednomyslně rozhodla vyrazit do vln vod středozemských... Jenže cesta byla dlouhá a našemu autobusu se prostě přestalo chtít dál, a tak se prohlásil za maroda... Asi hodinu, možná i dvě, jsme stáli mezi sluncem vyprahlými poli. Páni řidiči se pustili do operace našeho vozidla a my si krátili chvíli povídáním, hrou a nakonec i plážovým volejbalem v prachu místní polničky. Tohleto zdržení a provizorní oprava „jakési hadičky“ nás přiměli k návratu a skvělému nápadu vykoupat se v jezeře městečka Banyoles. Z toho, že jsme z vody lehce cítily pach rybníční, jsme si moc nedělali a všichni do ní radostně naskákali. Jenomže po pár (konečně pořádných) tempech, co jsem stihla uplavat, nás místní strážníci za zvuku píšťalky vykázali z vody ven. Koupání bylo povoleno jen na placených přístupech a nebo nějaký kilometr dál... Takže jsme se v mokřích plavkách nalodili do autobusu a vyrazili zpět na El Collell zúčastnit se „mezinárodních intergrupp“, večere a společného večerního programu. Každý den se konala pozdně – večerní adorace v místní kapli, vždy pod vedením jedné ze zúčastněných národností.

Tak a už je tu vzpomínka na úterý. Opět byl duchovní program sestávající z mezinárodní modlitby, národní katecheze, deserta a skupinek. Ústřední myšlenkou dne bylo: „Já jsem cesta.“ (J 14, 6). V odpoledním volnu se tucet odvážných z české výpravy rozhodl vyjet na koních. (Nejsem si jistá, jestli jsem koně vedla já

nebo on mě, ale každopádně to bylo super.) Večer proběhly opět "mezinárodní intergruppy", samozřejmě večere atd.

Středeční den jsme zahájili „českou“ mší sv. a hned po snídani se vydali na výlet do Barcelony. Výsadek byl proveden kolem jedenácté dopolední v blízkosti olympijského stadionu na kopci Montjuïc, a tak jsme měli cca 6 hodin čistého času na rozchod a individuální průlet hlavním městem katalánské provincie. V pět odpoledne, a ani o minutku později :-), jsme měli odjezd od známého monumentu Kryštofa Kolumba, mířícího ukazováčkem směrem k Americe. Do El Collell jsme se vrátili k večeri. Společný večerní program byl pod patronací nás Čechů stejně jako adorace.

Myšlenkou čtvrtěčního dne bylo: „Já jsem pravda.“ (J 4, 6) Duchovní dopoledne mělo stejný harmonogram jako ve dnech předchozích. Hned po obědě se nás téměř polovina vydala na druhý pokus o smočení se ve slané vodě středozezemské. Tentokrát nám bylo přáno a dvě hodiny čistého času jsme si mohli užívat mokré soli a horkého písku :-). Mezitím se zbylá část české výpravy pokoušela v mezinárodním souboji na hřišti v El Collel o fotbalové vítězství. Poslední společný večer byla zahájena celonoční adorace, v níž se po hodinách střídali národní skupiny či jednotlivci.

Poslední den na El Collell byl prodchnut slovy: „Já jsem život.“ (J 14, 6). Ráno jsme se zúčastnili mezinárodní modlitby, národní katecheze, prožili si poslední deserto a na skupince se podělili o to „své“ s ostatními. Odpoledne jsme si naposledy užily vody v bazénech. K večeru byla závěrečná slavnostní mše svatá v ambrosiánském ritu a po večeri jsme se vydali opět na cestu... směrem k rodné zemi.

Sobotní devítihodinovou odstavku autobusu jsme strávili velice příjemně v italském aquaparku Le Vele. Zde jsme se parádně vydováděli a určitě jsme slovům: „Nebudete-li jako děti...“ neudělali velkou ostudu. Tento den jsme zakončili společnou mší svatou v lehce improvizovaném prostředí, na parkovišti. Páni řidiči, pozorujíc nás zpoza čelního skla autobusu, se mohli cítit jako na kůru. :-) Potom jsme se opět usadili v našem vozidle, a s pravidelnými zastávkami k protažení zkroucených těl, dojeli pod Boží ochranou zpět až domů a do dalších všedních dní.

Jsem ráda, že jsem se mohla zúčastnit. Bylo mi s vámi fajn...

Lenka Čechová

Generální asemblea – 10.10.2008

Úkolem bylo zhodnotit předchozí akce a naplánovat akce na další rok. Součástí byly také volby prezidia.

Na volby se sjelo dost společníků, takže se mohly uskutečnit. Po dlouhém volení Helča předala prezidentování Martině Samkové. Víceprezidentkou se

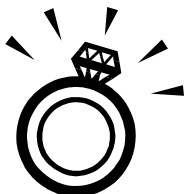
stala Radka Musilová a i nadále zůstal ekonomem Lukáš Nedvěd. Všem moc gratulujem.

Po volbě se naplánoval celý rok. Sice již v méně hojném počtu, ale vše jsme nakonec zvládli. Na všechny naplánované akce vás moc zveme.

Anička Zahálková

Teen ERA víkend – podzim 2008

Z pohledu Hobitka

Dne 24.10.2008 vyráží děti na víkend v Křivsoudově. První den, čili pátek, se všichni seznamují. Děti poznávají spoustu lidí i her. Na večer se stane věc, která děti velmi překvapí. Rozdělí se na Elfy, Hobity a Trpaslíky. Pak vyráží na stezku, kde je napadnou skřeti. Když toto přepadení vydrží, jdou si pro zašifrovaný dopis. Poté se všichni vrací na faru a zjistí, že dopis se musí spojit, že každá skupina má 1 část dopisu. Kolem 11 hodin všichni usnou.

Ráno po snídani děti vyběhají na zahradu, kde jsou papírky s překladem. V dopise se dozví, že mají jít před faru za hraničářema, kteří je dovedou k úkolu. Měli jsme hrát hru s pravidly „Kdo uteče, vyhraje.“ Trochu vám to vysvětlím. Hraničáři nemají rádi, když se pašují peníze a my měli vždy peníze druhých skupin. Museli jsme jim s penězi utéct, abysme si je vyměnili, proto pravidlo „Kdo uteče, vyhraje.“ mělo velký vliv na velké i malé děti. Když se vše vyměnilo, byl konec hry a my jsme se těšili na oběd.

Na faře po obědě jsme probrali téma Annibal Maria di Francia a ERA. Přišli Hraničáři a dali nám z toho test. Pak jsme si šli vyrobit naše zbraně. Po skvělé svačině jsme si vylosovali slova, z kterých jsme měli složit příběh. Ještě abych nezapomněla, byli jsme vždy informáni od tajné osoby (kdo to byl, víme jen my, co jsme byli při jeho příchodu). Však po večeri jsme dostali mapu k tajnému pokladu, který je teď na nejtemnějším místě fary. Museli jsme bojovat se skřety, ale nakonec jsme vyhráli, našli poklad a zatím zvítězili nad zlem. V neděli ráno jsme šli do kostela a pak jsme postupně odjížděli. Moc se nám tento víkend líbil. Těšíme se na další. :-)

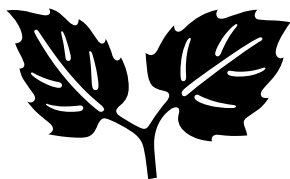

Anička Březíková

Z pohledu Královny Elfů

Víkend byl pro děti od 6 do 15 let. Sešlo se nás na faře v Křivsoudově 25 dětí a 11 dospělých. Tématem, které nás celý tento víkend provázelo, byla legenda o Hobitech.

V pozdní páteční večer mezi nás přišel Gandalf a požádal nás abychom ho následovali a pomohli mu nalézt poklad. Rozdělil nás na hobity, elfy a trpaslíky, my jsme se všichni do těchto rolí a začalo naše putování s Gandalfem. Naše cesta byla nelehká, protože jsme museli překonávat spoustu překážek a plnit úkoly, které nám Gandalf dával prostřednictvím hraničářů nebo dopisů, ukrytých na tajných a temných místech. I přes tyto všechny překážky jsme cestu zvládli úspěšně a v sobotu večer se nám podařilo nalézt poklad.

Bez odhodlanosti, vytrvalosti, plného nasazení a vzájemné spolupráce dětí bychom tohoto úspěšného cíle jistě nedosáhli. Ale ačkoli jsme úspěšně našli poklad a prsten, který nám Gandalf zanechal, není naše cesta ještě zdaleka u konce. Tímto teprve začala velká bitva, na kterou nás Gandalf vyzve, až nastane ten pravý čas. Pak se opět sejdem v Křivsoudově a budeme pokračovat v našem putování.

Myslím si, že děti byly nadšené a opravdu si tento víkend užily. I když věkový rozsah dětí byl docela velký, vůbec nebyl problémem, protože větší se dokázali přizpůsobit menším a menší zase těm větším. Družstva byla fajn a opravdu spolu spolupracovala.

Pája Urbanová

Z pohledu Hraničáře

Ahojky,

chtěla bych Vám napsat několik málo slov o víkendu, který se konal 24. – 26.10.2008 jako vždy v Křivsoudově na faře.

Celý víkend se odehrával na motivy hezké (ale poněkud silnější) knížky od J. Tolkiena – Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky. Trpaslíci, Elfové a Hobiti se snažili získat poklad od Gandalfa, který se „skřeti“ snažili ohlídat. Bohužel, proti několika „skřetům“ však stála velmi silná skupina odvážných bojovníků. Po vyhrané bitvě se to, co se ještě našlo v pokladu :-), uložilo na velmi tajné místo (zasvěcení vědí kam) a čarovná moc tak zůstala v „dobrých rukách.“

Pro mě jako pro Hraničáře byl nejhezčí zážitek noční závěrečná bitva na pohnojeném poli. Ale nejen to, hlavně byla výborná parta lidiček... Musím zmínit také výborná jídla, která nám byla vařena Martičkou Smítkovou a to

hřejivé teploučko vytvářené Matýsem Smitkou! :-) Takže kdo jste z jakýchkoliv důvodů nejel, tak jste prohloupil!

Jíťa Zahálková

IPI (Setkání mezinárodních prezídií)

O dušičkovém víkendu 31.10. – 2.11.2008 jsme v sestavě Kšilt, Tomáš, Fanda a já vyrazili do italské Padovy na mezinárodní organizační setkání. V Padově se k nám ještě připojil Honza, který vsadil na pohodlnější druh dopravy. Cesta probíhala vesměs hladce, však s námi jel tomtom a pro případ největší nouze byl třetí na zadním sedadle.

Hlavním cílem naší cesty a účasti na IPI bylo obnovení formačního týdne. Všichni v Čechách jsme za ty dva roky pocítili, že ztráta takové akce je celkem závratná. Nicméně v Padově jsme dostali příslib od P. Giovanniho, že pro nás formaci na příští rok připraví. Uskuteční se 21. – 28.2.2009 v Desenzanu u jezera Lago di Garda.

Dalšími body diskuze bylo příští léto. Hovořilo se o třech ERA aktivitách, které se budou konat. A sice Teen ERA Meeting, pravděpodobně ve Slovinsku, ERA Meeting, pravděpodobně ve Francii a Summer Camp opět v italském Liganu.

Celé setkání proběhlo poměrně rychle, během sobotního odpoledne bylo vše vyřešeno. Pak už jen společné foto, večere a buon viaggio!

Martina Samková

Zvelebování centra – 22.11.2008

Akce to byla vskutku komorní. Sešlo se nás asi pět, uklidili jsme celou budovu, zvláště pak kancelář.

Celá akce se nesla v přátelském duchu. Až přijedete na některou z akcí, tak to na faře zase o trochu míň poznáte.

Děkuji všem, kteří se akce zúčastnili.

František Zahálka

12. Intermeeting ERA CZ

Ve dnech 28. – 30.11.2008 se uskutečnil 12. Intermeeting ERA v Pardubicích. Na tuto akci jsem jel poprvé, ale doufám, že ne naposled. Nic mi ani neříkala skupina ERA, ale kamarád říkal 'pojed', bude to super, tak jsem se rozhodl a jel.

Po přijetí a ubytování jsme se seznamovali jednou vtipnou hrou. Když skončila adorace, podívali jsme se na film z meetingu ze Španělska, při kterém jsme se hodně nasmáli.

V sobotu nás čekal velmi zajímavý program. Začali jsme přednáškou na téma modlitba a další přednáška byla o víře. Obě tato témata vedl otec Tomáš Höger. Po krátké rozbavě jsme se rozešli na skupinky a debatovali jsme na zadané otázky, které nás až tak zaujali, že jsme málem zapomněli na oběd.

Odpoledne byl volný program, při kterém část z nás odešla původně na zámek, ale nakonec jsme se podívali na Pardubické slavnosti a na blízkou věž, z které je úžasný výhled po Pardubicích. Odpoledne jsme zakončili slavnostní mší svatou. Sobotní večer byl věnován zábavě a že jsme si ho taky užili!!

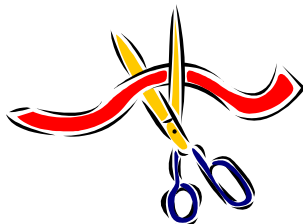
Zakončením celého víkendového setkání byla mše svatá v místní salesiánské kapli.

Na závěr bych chtěl říci, že to byla dost povedená akce a kdo mi nevěří ať si to sám na další ověří. Rozhodně se nudit nebude. Díky všem zúčastněným a hlavně velké díky organizátorce Radce.

Honza Kuklík

INFO výhra

Odměna za příspěvek do ERA info – slevu v hodnotě 200Kč na vybranou akci ERA vyhrává slečna **Barča Javorská!** Losování z 12 příspěvatelů proběhlo dne 10.12.2008. Děkujeme moc za pěkný příspěvek a přejeme příjemně prožitý čas na bezva akci!

„TAM – TAM“ aneb společenské a jiné významné události

- Dne 7.3. proběhlo 3. setkání vedení, kde se řešilo: fotbal, ERA info, Teen ERA víkend, Intermeeting a Formační víkend.
- Dne 7.6. se konalo 4. Setkání vedení, kde se probíral: úklid, střecha, formační týden, 2. teenERA víkend, dětský tábor na téma m.a.s.h. a ERA meeting ve Španělsku.
- Dne 14.7. se narodil Helče a Fandovi Kahounovým malý Fanoušek. Moc blahopřejeme a přejeme mnoho štěstí!
- Dne 8.8. složili sliby společníků Jana Vacková a Pavel Zemek.
- Dne 29.12. složili sliby společníků Lukáš Nedvěd, Marťa Maštálková, Ráďa Musilová a Marťa Samková.

Následující akce

Těšíme se na vás na následujících akcích:

Datum	Akce	Místo	Zodpovědný
19. – 21.12.	Formační víkend	Centrum ERA	Martina S., Tomáš
23.1.	ERA Ples	Křivsoudov	Lukáš, Jana
8.2.	Setkání vedení	Centrum ERA	Martina S.
21. – 28.2.	Formace	Desenzano, Itálie	Lukáš
13. – 15.2.	Víkend pro mladé 14 – 18	Centrum ERA	Martina M., Anička
duben	ERA info		Radka M.
26.4.	Setkání vedení	Centrum ERA	Martina S.
8. – 10.5.	Formační víkend	Centrum ERA	Fanda
23.5.	Dětské odpoledne	Ledeč n./Sáz.	Martina M., Anička
5. – 7.6.	Teen víkend	Centrum ERA	Martina M., Anička
13.6.	Zvelebování	Centrum ERA	Fanda

Nenechte se dvakrát pobízet! Pište, pište, všichni máme přece vždy hodně, co vyprávět, tak jen sednout a...? Nové příspěvky posílejte na adresu: oldkobra@seznam.cz.

Vydává ERA CZ, číslo 3, ročník 9. Redakční rada: Ráďa Musilová, Pavel Zemek. Tel. 777 946 345. Kontaktní adresa: ERA Centrum, Křivsoudov 21, 257 66. Email: info@eracz.cz, <http://www.eracz.cz/>. Náklad 190 výtisků. Vydáno v prosinci 2008. Neprodejně. Další číslo je připravováno na duben 2009.